

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Passio Christi, & S. Spiritûs missio, quantum beneficium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

discit amare ac imitari diuinam bonitatem, nullo discet. Sed & sperare discunt vel sceleratissimi peccatores. Sint homicidæ, sint parricidæ, sint Sodomitæ, sint sacrilegi, sint mille diabolis proprii sanguinis chirographo obstricti, ac mancipati; sit, qui tot flagitijs tantisque solus, quot & quantis à condito orbe, per omnes vel Angelos, vel homines sceleratos, sunt perpetrata, cooperiatur, tamen diuina bonitas maior, charitas grandior, misericordia efficacior est, quia infinita. Quare, sicut scintillam extinguit Oceanus, ita hæc omnia crimina delere potest diuinæ bonitatis, misericordiæ & charitatis, nulla vnquam malitiæ aut magnitudine, aut multitudine, exhauriendus thesaurus. Vt quid ergo vllus est peccator, qui de venia desperet? ut quid adeò vllus mortaliū est excors, ut non vtatur, per pœnitentiam, thesauro tantæ bonitatis, misericordiæ, & charitatis? Planè qui hæc rectè credit, non desperat; & quisquis desperat, non rectè credit.

Spei fiduciaq; huic addit ingens incitamentum S. Spiritus missio, tot secum dona è cœlo trahens. Magnum quid esset, si is in Dei Matrem, si in Apostolos, si in simplices, & idiotas, ac pisces duntaxat missus, à Deo Patre & Christo, esset: longè tamen admirabilius est, eum missum esse & mitti quotidie in eos, qui participes fuerunt crucifixionis ac mortis Christi; aut qui inter barbaras gentes, idola adorauerunt, aliòsque maximos peccatores, si modò ad eum recipiendum, per ipsiusmet gratiam, se disponant. Quo in opere, & Pater misericordiarum, & Filius diuinæ sapientiæ thesaurus; & Spiritus S. æternus amor, & tota denique Trinitas infinitam quandam liberalitatis suæ bonitatem declarauit. Dominus vineæ, ob filium suum extra vineam eiectum occisumq;, communi calculo, *malos agricolas male perdidit*. Quid Deo Patri erat agendum, ob Filium suum extra Ierusalem eiectum atque in infami arbore suspensum, eiectumque etiam è vita? Nuncquid, sicut Elias quondam, ignem de cœlo deuocare debuisset, qui Christicidas momento deuoraret? Enimuerò ignem de cœlo misit, quando *linguis igneis* immistum misit S. Spiritum; sed ignem qualis olim rubum illustrauit, non cremauit, quique corda, non corpora, inflammaret. Sic, pro odio, amorem reposuit. Sic, *cum inimici essemus, dilexit mundum, ut Filium suum vnigenitum,* Verbum intellectus sui; & Spiritum S. voluntatis suæ Amorem, adeoque, quidquid ab ipso procedebat, *daret*. Sic, vindictæ loco,

M omne

VII.

Matth. 21.
37.

Act. 2.

- Iacob. 1. 17. *omne datum optimum, & omne donum perfectum, desursum est, descendens à Patre luminum. Qui, si sic diligit Mundum inimicum, quid gratiæ amicis est facturus! Sed & illud nullis satis verbis potest explicari, Filium Dei, postquam in propria venit, & sui non receperunt, immò postquam tam dirè ab hominibus tractatus est, non modò, inter ipsos cruciatus, dixisse: Pater, dimitte illis; sed etiam, illos ipsos pro eis cruciatus ac mortè obtulisse; & rediit diuini, atque in cœlestem gloriam ingressum, Spiritum S. qui à Patre Filioque procedit, insuper misisse. Qua de causa & Davidi mirabilis visus est ascendens in altum, & dans dona hominibus. Scratem mirati sunt veteres, discipulos suos iubentem persolvere, mercedem ijs, à quibus læderentur; mirentur potiùs Christum, dona dantem, & quidem maxima, illis, à quibus sputis sædatus, flagris laceratus, spinis, clavis, lanceis confossus erat. Quid hoc aliud est, quàm euidentissimum infinitæ bonitatis argumentum? Filij hominum peregrè grauiam passi, de malo lædentibus dando cogitant, cum domum reuertuntur: Filius Dei, innum. ris contumelijs, iniurijs, plagis affectus, ad astra reuersus, unde venerat, dona mortalibus est largitus, qualia nemo, nisi Deus, dare potuisset. Nimirum vt arbores quædam sectæ vulneranti dant balsamum, sic bonus Deus adeò est bonus, vt bona reddat, à quibus mala accepit; quare per omnia Christi vulnera toti beneficiorum torrentes proruperunt. Quis talem Dominum non amaret? Sed & illud obstupescendum est, tertiam sanctissimæ Trinitatis personam Spiritum sanctum, postquam secunda persona Dei Filius tam barbarè est ab hominibus acceptus, nihilominus ad homines descendere voluisse. Columba, cum non inueniret extra arcam, ubi requiesceret pes eius, ad arcam reuolauit, noluit enim, in eodem luto, cum coruo hære. S. Spiritus, columbæ forma & indutus & expressus, à Christo secundo Noè, ex cœlo, missus, ah quæ non pectora inuenit, quàm sordida? quàm scelerata? quàm in ipsum S. Spiritum blasphema? Et tamen negilla horruit. Quantos enim non adduxit, ad pœnitentiam, peccatores? quæ non exciuit flumina lachrymarum? Nimirum, vt noto flante, cadunt imbres, sic stabit Spiritus S. & fluent aqua, ex oculis delicta sua detestantium. Hic nimirum est abyssus diuinæ bonitatis, hæc totius Trinitatis immensa liberalitas, nullū ab hoc dono excludit, quantumuis fuerit nefarius, modò, per gratiam exci-*
- Ioan. 1. *non receperunt, immò postquam tam dirè ab hominibus tractatus est, non modò, inter ipsos cruciatus, dixisse: Pater, dimitte illis; sed etiam, illos ipsos pro eis cruciatus ac mortè obtulisse; & rediit diuini, atque in cœlestem gloriam ingressum, Spiritum S. qui à Patre Filioque procedit, insuper misisse. Qua de causa & Davidi mirabilis visus est ascendens in altum, & dans dona hominibus. Scratem mirati sunt veteres, discipulos suos iubentem persolvere, mercedem ijs, à quibus læderentur; mirentur potiùs Christum, dona dantem, & quidem maxima, illis, à quibus sputis sædatus, flagris laceratus, spinis, clavis, lanceis confossus erat. Quid hoc aliud est, quàm euidentissimum infinitæ bonitatis argumentum? Filij hominum peregrè grauiam passi, de malo lædentibus dando cogitant, cum domum reuertuntur: Filius Dei, innum. ris contumelijs, iniurijs, plagis affectus, ad astra reuersus, unde venerat, dona mortalibus est largitus, qualia nemo, nisi Deus, dare potuisset. Nimirum vt arbores quædam sectæ vulneranti dant balsamum, sic bonus Deus adeò est bonus, vt bona reddat, à quibus mala accepit; quare per omnia Christi vulnera toti beneficiorum torrentes proruperunt. Quis talem Dominum non amaret? Sed & illud obstupescendum est, tertiam sanctissimæ Trinitatis personam Spiritum sanctum, postquam secunda persona Dei Filius tam barbarè est ab hominibus acceptus, nihilominus ad homines descendere voluisse. Columba, cum non inueniret extra arcam, ubi requiesceret pes eius, ad arcam reuolauit, noluit enim, in eodem luto, cum coruo hære. S. Spiritus, columbæ forma & indutus & expressus, à Christo secundo Noè, ex cœlo, missus, ah quæ non pectora inuenit, quàm sordida? quàm scelerata? quàm in ipsum S. Spiritum blasphema? Et tamen negilla horruit. Quantos enim non adduxit, ad pœnitentiam, peccatores? quæ non exciuit flumina lachrymarum? Nimirum, vt noto flante, cadunt imbres, sic stabit Spiritus S. & fluent aqua, ex oculis delicta sua detestantium. Hic nimirum est abyssus diuinæ bonitatis, hæc totius Trinitatis immensa liberalitas, nullū ab hoc dono excludit, quantumuis fuerit nefarius, modò, per gratiam exci-*
- Pfal. 67. 19. *ascendens in altum, & dans dona hominibus. Scratem mirati sunt veteres, discipulos suos iubentem persolvere, mercedem ijs, à quibus læderentur; mirentur potiùs Christum, dona dantem, & quidem maxima, illis, à quibus sputis sædatus, flagris laceratus, spinis, clavis, lanceis confossus erat. Quid hoc aliud est, quàm euidentissimum infinitæ bonitatis argumentum? Filij hominum peregrè grauiam passi, de malo lædentibus dando cogitant, cum domum reuertuntur: Filius Dei, innum. ris contumelijs, iniurijs, plagis affectus, ad astra reuersus, unde venerat, dona mortalibus est largitus, qualia nemo, nisi Deus, dare potuisset. Nimirum vt arbores quædam sectæ vulneranti dant balsamum, sic bonus Deus adeò est bonus, vt bona reddat, à quibus mala accepit; quare per omnia Christi vulnera toti beneficiorum torrentes proruperunt. Quis talem Dominum non amaret? Sed & illud obstupescendum est, tertiam sanctissimæ Trinitatis personam Spiritum sanctum, postquam secunda persona Dei Filius tam barbarè est ab hominibus acceptus, nihilominus ad homines descendere voluisse. Columba, cum non inueniret extra arcam, ubi requiesceret pes eius, ad arcam reuolauit, noluit enim, in eodem luto, cum coruo hære. S. Spiritus, columbæ forma & indutus & expressus, à Christo secundo Noè, ex cœlo, missus, ah quæ non pectora inuenit, quàm sordida? quàm scelerata? quàm in ipsum S. Spiritum blasphema? Et tamen negilla horruit. Quantos enim non adduxit, ad pœnitentiam, peccatores? quæ non exciuit flumina lachrymarum? Nimirum, vt noto flante, cadunt imbres, sic stabit Spiritus S. & fluent aqua, ex oculis delicta sua detestantium. Hic nimirum est abyssus diuinæ bonitatis, hæc totius Trinitatis immensa liberalitas, nullū ab hoc dono excludit, quantumuis fuerit nefarius, modò, per gratiam exci-*
- Ephes. 4. 8. *ascendens in altum, & dans dona hominibus. Scratem mirati sunt veteres, discipulos suos iubentem persolvere, mercedem ijs, à quibus læderentur; mirentur potiùs Christum, dona dantem, & quidem maxima, illis, à quibus sputis sædatus, flagris laceratus, spinis, clavis, lanceis confossus erat. Quid hoc aliud est, quàm euidentissimum infinitæ bonitatis argumentum? Filij hominum peregrè grauiam passi, de malo lædentibus dando cogitant, cum domum reuertuntur: Filius Dei, innum. ris contumelijs, iniurijs, plagis affectus, ad astra reuersus, unde venerat, dona mortalibus est largitus, qualia nemo, nisi Deus, dare potuisset. Nimirum vt arbores quædam sectæ vulneranti dant balsamum, sic bonus Deus adeò est bonus, vt bona reddat, à quibus mala accepit; quare per omnia Christi vulnera toti beneficiorum torrentes proruperunt. Quis talem Dominum non amaret? Sed & illud obstupescendum est, tertiam sanctissimæ Trinitatis personam Spiritum sanctum, postquam secunda persona Dei Filius tam barbarè est ab hominibus acceptus, nihilominus ad homines descendere voluisse. Columba, cum non inueniret extra arcam, ubi requiesceret pes eius, ad arcam reuolauit, noluit enim, in eodem luto, cum coruo hære. S. Spiritus, columbæ forma & indutus & expressus, à Christo secundo Noè, ex cœlo, missus, ah quæ non pectora inuenit, quàm sordida? quàm scelerata? quàm in ipsum S. Spiritum blasphema? Et tamen negilla horruit. Quantos enim non adduxit, ad pœnitentiam, peccatores? quæ non exciuit flumina lachrymarum? Nimirum, vt noto flante, cadunt imbres, sic stabit Spiritus S. & fluent aqua, ex oculis delicta sua detestantium. Hic nimirum est abyssus diuinæ bonitatis, hæc totius Trinitatis immensa liberalitas, nullū ab hoc dono excludit, quantumuis fuerit nefarius, modò, per gratiam exci-*
- Gen. 8. 9. *extra arcam, ubi requiesceret pes eius, ad arcam reuolauit, noluit enim, in eodem luto, cum coruo hære. S. Spiritus, columbæ forma & indutus & expressus, à Christo secundo Noè, ex cœlo, missus, ah quæ non pectora inuenit, quàm sordida? quàm scelerata? quàm in ipsum S. Spiritum blasphema? Et tamen negilla horruit. Quantos enim non adduxit, ad pœnitentiam, peccatores? quæ non exciuit flumina lachrymarum? Nimirum, vt noto flante, cadunt imbres, sic stabit Spiritus S. & fluent aqua, ex oculis delicta sua detestantium. Hic nimirum est abyssus diuinæ bonitatis, hæc totius Trinitatis immensa liberalitas, nullū ab hoc dono excludit, quantumuis fuerit nefarius, modò, per gratiam exci-*
- Pfal. 147. 18 *Noto flante, cadunt imbres, sic stabit Spiritus S. & fluent aqua, ex oculis delicta sua detestantium. Hic nimirum est abyssus diuinæ bonitatis, hæc totius Trinitatis immensa liberalitas, nullū ab hoc dono excludit, quantumuis fuerit nefarius, modò, per gratiam exci-*

excitantem, pulsante S. Spiritu, se disponat, ad donum istud recipiendum. Quia non est personarum acceptor Deum, sed in omni gente, qui timet eum, & operatur iustitiam, acceptus est illi, accipitque S. Spiritum. Qui per excellentiam appellatur, Donum Dei altissimi; est enim omnium donorum maximum, & eorum fons & origo, vt D. Thomas tradit: est fluvius aqua vite, splendidus tanquam crystallus, procedens de sede Dei & Agni, in medio platea eius, eam irrigans. De quo Christus dixit: Aqua, quam ego dabo, fiet in eo fons aqua salientis in vitam eternam: est lignum vitæ, afferens fructus 12. per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem gentium: affert enim 12. fructus, Charitatem, gaudium, pacem, patientiam, benignitatem, bonitatem, longanimitatem, mansuetudinem, fidem, modestiam, continentiam, castitatem. Hæc omnia paratus est hostibus suis largiri coelestis Pater, qui pluit super iustos & iniustos, dummodo velint acceptare. Nam qui pro nobis tradidit Filium suum, quo modo non etiam, cum illo, omnia nobis donavit? Dixit olim iratus: Non permanebit Spiritus meus in homine in eternum, quia caro est. At passione Fillij placandus dixit: Effundam Spiritum meum super omnem carnem. Si locutus fuisset de sola carne Christi, quæ est diuinæ personæ vnita, nihil esset mirabile: sed nunc ait: Effundam Spiritum meum super omnem carnem, Spiritum adeo preciosum, in tam vilia vasa iræ: hæc bonitas exuperat omnem sensum.

Act. 10. 34.

S. Th. 1. p. 9. 38. Apoc. 22.

Io. 4. 14.

Gal. 5. 22.

Rom. 8. 32.

Gen. 6. 3. Ioel. 2. 28.

CAPVT XII.

Alijs noui Testamenti exemplis, ante oculos ponitur, mirabile iudicium Dei, quo ipse succurrit, quando alius nemo succurrit.

EX supra explicata immensa Numinis misericordia & bonitate, satis potest superque intelligi, quasi morem Dei esse, vt, deficientibus vndique humanis auxilijs, auxilia faciat ipse diuina. Quod Christus totâ vitâ suâ, demonstrauit. Deipara à Iosepho, præter expectationem, inuenta est habens in utero: id à se non esse sciebat Iosephus, de Spiritu sancto esse, nesciebat. Iamque, cum esset iustus, & nollet eam traducere, seu accusare, & publico exemplo puniendam offerre, coepit aliam dimittendi rationem longè honorabiliorem cogitare, ob magnam, qua præditus erat, charitatem. Ge-

I.

S. Augustin. Epist. 95.

M 2

mini